

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annus Cisterciensis

In quo Pia, Et Brevi Apostrophe proponuntur Veneranda, & Imitanda Gesta
præcipua, & eximiæ Virtutes Sanctorum ac Beatorum utriusque sexûs
Ejusdem Sacri, Et Ab Origine Sua Exempti Ordinis

Meglinger, Joseph

[S.l.], Anno MDCLXXXIII.

16. Julij. 17. Cal. Augusti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45314

sapientia timor Domini: & plenitudo legis est charitas. Tam ergo utraq; ignorantia cavenda tibi, quam sine timore & amore Dei salus esse non potest.

16. Julij. 17. Cal. Augusti.

B. ALANE, ævi tui miraculum, & Obijt
 Parisiensis Academæ splendor: in anno
 qua scientias omnes, artesq; liberales ^{1294.}
 tam capaci complexus es animo; ut
 Magni cognomine, ac Doctoris Uni-
 versalis titulo te publica fama celebra-
 ret. Sic arridente fortuna, cum te a-
 dulationis aura altiùs in dies extolle-
 ret, nec tibi videretur ulla controversa-
 rum quæstionum difficultas excedere
 ingenii tui vires; profundis cogitatio-
 nibus de exponendo inscrutabili altif-
 simæ Tri-Unitatis mysterio te immer-
 sisti. Jamq; huic nodo plusquam Gor-
 dio, diu satis incubueras solvendo; cum
 volantes inter ipsa penè sidera conce-
 ptus interpellavit memoria, Patrum &
 Doctorum principis, Divi Augustini;
 quem in simili conatu puerulus, ocea-
 num in modicam scrobem transfusu-
 rum se simulans, ponere pennas docu-

*Summos
erudi-
tionis
gradus
ascen-
dit.*

Cc

it, &

it, & gradi humilius; ne liquecente ad hunc inaccessi luminis calorem intellectus mortalis cerâ, fabulosam Icarum

Mundi fastum deserit. penam sibi scrutator majestatis imponeret. Damnato igitur vanitatis tumore, quo te erubescabas inflatum, decrevisti ab alto honoris præcipitio tua

sponde descendere, & qui ad provehendam nominis famam totum antè mundum reputabas angustum, in angulo aliquo latere, ac omnino nesciri.

Cisterci habitum Converterorum induit. Aptissimum exequendo huic decreto visum est Archicœnobium Cisterciense. Quare illuc te clam proripiens, dissimulatâ, quam antehac egeras, personâ, ovium pascendarum curam, cum habitu Converterorum assumpsisti. At

quanquam latentes sub magno pectore pietatis ac doctrinæ thesauros studiosissima humilitate tegebas, non potuit fieri, quin se genius ille, qui te à vulgi vilitate exemerat, aliquo subinde indicio proderet. A deo que obsequiis tuis familiariter usus Abbas, negotiorum gratiâ Romam petiturus, te inter itineris comites esse voluit. Ubi

Romam cum Abbate peregrinavit: cum nescio quis impostor perversa dogmata coram Judicibus Controversiarum Fidei (ad quorum concilium etiam Abbas fuit invitatus) subtili sophismatum fuce propugnaret, vide-

resque,

resque, unum aut alterum ex affessoribus hærere perplexum; tu zelo tuendæ veritatis incensus, petitâ prius ab Abbate loquendi licentiâ, impudentis *Hæreticæ* rabulæ audaciam tam gravi argumetorum pondere repressisti, ut *lymphafutat.* to similis exclamaret: *Diabolum te esse, aut Alanum:* cui pacato animo reposuisti: non equidem te diabolum esse, sed Alanum. Ingrata propemodum tibi erat tam utilis victoria, quòd de hominum memoria extinctum Alanum iterum vivere coëgisset. Verùm altiore Fatorum consilio factum auguror, *Doctrinæ* scilicet nobilissimi doctrinæ partus *nae* motecum sepulchro inferrentur, quos *Cinnum*stercium redux reliquo vitæ tempore *ta* reprofudisti. *Postquam totum scientiarum* *linquit* *pelagus enavigasti, tunc primùm intellexisti, vanum esse humanæ eruditionis vaporem, nisi ex illo fonte bibatur, quem optima* *Sciētia* *bi* *Doctor orbis propinat, confessus; nihil* *quæ?* *se scire, nisi Jesum Crucifixum. Sit igitur* *& mihi scientiæ hic scopus & unicum Ob-* *jectum.*

B. ARNULPHE de Majorica, na. *Floruit* *anno* *1355.* *tione* *Belga,* genere nobilis, divitiis affluens, imò & liberorum aliquot non infelix parens. Quæ tamen fortunæ beneficia magnanimiter contempsisti, postquam vel semel BERNARDUM

*S. Bernardi
conci-
one con-
verti-
tur.*

*Cœlitus
confir-
matur.*

de suggestu audisti perorantem. Flammas, non verba sparsisse videri potuit Apostolicus orator: moræ enim impatientis, vixdum finita concione ad eundem properâsti; humillima devotione efflagitans, ut te filiis suis dignaretur adungere; statuisse te, si DEO ita placeret, non alibi, quàm in Claravalle deinceps vivere & mori. Quæ tua petitio lætitiâ incredibili affecit piissimi Patris animum. Quippe ad suos reversus, affirmare non dubitavit: Christum in tua conversione non minùs admirandum, laudandùmque, quàm in Lazari resuscitatione. Unum te morabatur obstaculum, quò minùs illicò BERNARDO te socium itineris adjungeres. Amplæ nimirum familiæ providendum erat, ut in bonorum distributione futuris litibus præcaveretur. In quibus curis cùm totus esses, te in proposito DEUS novis identidem stimulis confirmavit. Aratro suo quidam agricola insudabat: cùm inopinantem vox bis repetita affatur, jubetque ad te cum his mandatis pergere: Nihil te gratius DEO facturum, quàm si omni seposita mora illo non solùm viæ, sed & conversionis socio destinata exequi festinares. Itaque ad tyrocinium receptus, cùm te de antea vitæ

vitæ noxis coram sancto Abbate in sacro tribunali accusavisses, & ille nihil aliud pœnitentiæ loco injungeret, nisi ut ter Orationem Dominicam diceres, non satis seriò tecum agi existimans, impensè rogavisti, ne tibi parceret, néve pœnas peccatis tuis debitas in alterum orbem differret. At ille: securum, inquit, te reddo, si in Ordine perseveraveris, te sinè ulla ignis purgatorii molestia ad cœlos evolaturum. Lætus hoc inexpectato promisso, summa contentione animum ad virtutis studium applicuisti; de hoc maximè sollicitus, ut ne minima quidem labes conscientia puritatem deinceps libaret: rigidissima severitate mox castigans, si quod verbum signumve otiosum inadvertenti excidisset. Nec defuit in tali rigore patiendi materia ex frequenti morborum afflictione: sed hanc non rarò cœlum suis favoribus demulsit; dum visus est Angelus candidissima cuculla vestitus molliter manibus tuum caput sustentare, quoties ex more Ordinis te in choro profundius inclinabas. Illud memorabile, quod tibi in extremo certamine sudanti evenit. Jacobas aliquamdiu immotus, ita ut primo quoq; momento exspiraturus videreris: cum subitò receptis viribus:

Miratur clementiam S. Bernardi:

qui illi vitam eternam pollicetur.

Debile Angelus confortat.

Verba
mori-
turi, di-
gna no-
tatu.

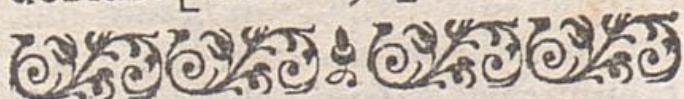
rissima sunt, exclamas, quæ Deus promissit. Quæ verba cum aliquoties causam sciscitantibus reddidisses, denique in hunc sensum exposuisti. Illis, inferebas, à Servatore nostro centuplum promissum est, qui ejus amore omnia reliquerunt: & ego quidem fateri possum, me etiamnum frui cælestis promissi dulcedine, sed verba non invenio, quibus immensæ jucunditatis delicias vel leviter adumbrem. Sanè dolores, quos fero, pro totius mundi divitijs non venderem: ex illis enim tam ineffabilem voluptatem percipio, ut cum hac nulla tormentorum acerbitas videatur intolerabilis. Si tanta sacri gaudij inundatio datur adhuc mortali & misero, quantus lætitiæ torrens absorbebit unitos summo Bono? His dictis, spiritum placido cum suspirio suaviter emisisti. Verba Cedro dignissima! Utinam cor meum sit ista cedrus, ut illi hæc monita inscriberentur: tunc præsertim relegenda, cum aliqua fortè molestia pulsat animum vere patientiæ minùs memorem!

S. BERNARDUS, de contē. mī. c. 16.

DEI in
nos be-
nigni-
tas.

Quid de incerto sine, de certa brevitate laboris, retributionis æternitate loquar? Novit Deus figmentum nostrum, consulit pusillanimitati nostræ,
humane

humana obviat cogitationi, anxietatem abigit, pravenit trepidationem. Ait enim: Centuplum accipietis, & vitam æternam possidebitis. [Math. 19.]

17. Julij. 16. Cal. Augusti.

B. WERNERE, Eberbacensis mo. *Obijt*
 nache: qui nondum Sacerdotio, at *circa*
 cœlo maturus, tenerum pudorem in *annum*
 gratum DEO sacrificium, mystam a-^{1219.}
 gente morte, immolavisti. Cùm au-
 tem circa ultimum fatalem ictum te
 in sævitæ victimam dæmones pertra-
 here conarentur; tu his validissimum *B. V.*
 scutum, MARIAM, opposuisti: quæ *moriē-*
 ut à te piissimè culta semperfuerat, ita *tē pro-*
 in illo periculo invocata spectabilis *pugnat*
 adfuit; ac fædas inferni larvas tanto
 impetu egit in fugam; ut te ad felicissi-
 mum risum induxerit: sub ipso enim
 hujus victoriæ plausu jubilans anima
 præeuntem ad sidera Reginam cœli
 secuta est. *Dubium non est, & utique tu*
modò feliciter intueris, maximam electo-
rum partem festivis laudibus accinere vi-
ctorias Matri misericordiæ, quas ab omni-
bus retrò seculis de humani generis hoste